I

(Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EEG) Nr. 3541/92 VAN DE RAAD

van 7 december 1992

waarbij het verboden wordt gevolg te geven aan Iraakse eisen in verband met contracten en transacties op de uitvoering waarvan Resolutie 661 (1990) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties en verwante resoluties van toepassing zijn

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Overwegende dat de Gemeenschap bij de Verordeningen (EEG) nr. 2340/90 [1] en (EEG) nr. 3155/90 [2] maatregelen heeft genomen om te verhinderen dat de Gemeenschap met Irak handel drijft;

Overwegende dat de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties op 3 april 1991 Resolutie 687 (1991) heeft aangenomen waarin, in paragraaf 29, wordt ingegaan op Iraakse eisen in verband met contracten en transacties waarop de maatregelen van toepassing zijn waartoe de Veiligheidsraad uit hoofde van Resolutie 661 (1990) en verwante resoluties heeft besloten;

Overwegende dat de Gemeenschap en haar Lid-Staten, in het kader van de Politieke Samenwerking bijeen, zijn overeengekomen dat Irak de bepalingen van paragraaf 29 van Resolutie 687 (1991) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties volledig moet naleven, en van oordeel zijn dat bij iedere beslissing tot verzachting dan wel opheffing van de tegen Irak genomen maatregelen overeenkomstig paragraaf 21 van Veiligheidsraadresolutie 687, in het bijzonder met iedere niet-naleving door Irak van de bepalingen van paragraaf 29 van die resolutie rekening moet worden gehouden;

Overwegende dat als gevolg van het embargo tegen Irak het bedrijfsleven in de Gemeenschap en in derde landen het risico loopt met eisen van Iraakse zijde te worden geconfronteerd;

Overwegende dat het noodzakelijk is het bedrijfsleven blijvend tegen zulke eisen te beschermen en te voorkomen dat Irak schadevergoeding verkrijgt voor de nadelige gevolgen van het embargo;

Overwegende dat de Gemeenschap en haar Lid-Staten in het kader van de politieke samenwerking zijn overeengekomen een communautair instrument in het leven te roepen waarmee paragraaf 29 van Resolutie 687 (1991) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties in de gehele Gemeenschap op dezelfde wijze ten uitvoer kan worden gelegd;

Overwegende dat uniforme tenuitvoerlegging noodzakelijk is om de doelstellingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap te verwezenlijken, met name om concurrentiedistorsie te voorkomen;

Overwegende dat het Verdrag voor de vaststelling van onderhavige verordening in geen andere bevoegdheden voorziet dan die van artikel 235;

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 235,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement [3],

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In deze verordening wordt verstaan onder

1. „contract" of „transactie": elke verrichting, ongeacht de vorm en de wet die erop van toepassing is, die een of meer contracten of soortgelijke verplichtingen tussen al dan niet volkomen gelijke partijen omvat; daarom worden onder „contract" tevens begrepen alle — ook de uit juridisch oogpunt op zich zelf staande — financiële garanties en contragaranties en kredieten, alsmede alle uit een dergelijke transactie voortkomende bijkomende bepalingen;
2. „eis": elke vóór of na de datum van inwerkingtreding van deze verordening ingediende eis, ook wanneer deze de vorm van een rechtsvordering heeft, in verband met de uitvoering van een contract of transactie, en met name:

[1] PB nr. L 213 van 9. 8. 1990, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1194/91 (PB nr. L 115 van 8. 5. 1991, blz. 37).

[2] PB nr. L 304 van 1. 11. 1990, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1194/91 (PB nr. L 115 van 8. 5. 1991, blz. 37).

[3] Advies uitgebracht op 19 november 1992 (nog niet bekendgemaakt in het Publikatieblad).

a) elke eis tot nakoming van alle verplichtingen die voortvloeien uit of verband houden met een contract of een transactie ;

b) elke eis tot verlenging of uitbetaling van financiële garanties of contragaranties, ongeacht de vorm ;

c) elke eis tot schadeloosstelling in verband met een contract of een transactie ;

d) elke reconventionele eis ;

e) elke eis, ook via een exequatur, waarmee wordt beoogd erkenning of uitvoering van een rechterlijke of scheidsrechterlijke uitspraak of van een gelijkwaardige beslissing te verkrijgen, ongeacht de plaats van uitspraak ;

3. „maatregelen uit hoofde van Resolutie 661 (1990) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties en verwante resoluties" : maatregelen van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties of maatregelen van de Europese Gemeenschappen, van Staten, landen of internationale organisaties ter uitvoering van, in verband met of in overeenstemming met de desbetreffende besluiten van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties of andere acties, ook militaire, die de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties heeft toegelaten naar aanleiding van de inval en de bezetting van Koeweit door Irak ;

4. „natuurlijke of rechtspersonen in Irak" :

a) de Iraakse Staat of elke Iraakse openbare instantie ;

b) alle natuurlijke personen die in Irak verblijven of wonen ;

c) alle rechtspersonen die hun zetel of hun hoofdkwartier in Irak hebben ;

d) alle rechtspersonen die rechtstreeks of onrechtstreeks door een of meer van de hierboven opgesomde personen gecontroleerd worden.

Onverminderd artikel 2 worden de maatregelen waartoe de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties heeft besloten in Resolutie 661 (1990) en verwante resoluties, geacht tevens van toepassing te zijn op een contract of een transactie wanneer de indiening of de inhoud van de eis rechtstreeks of onrechtstreeks uit deze maatregelen voortvloeit.

Artikel 2

1. Het is verboden eisen in te willigen of maatregelen te nemen die leiden tot het inwilligen van eisen wanneer deze afkomstig zijn van

a) alle natuurlijke of rechtspersonen die in Irak gevestigd zijn of een in Irak gevestigde natuurlijke of rechtspersoon als bemiddelaar gebruiken ;

b) alle natuurlijke of rechtspersonen die rechtstreeks of onrechtstreeks handelen voor rekening of ten behoeve van een of meer natuurlijke of rechtspersonen in Irak ;

c) alle natuurlijke of rechtspersonen die zich beroepen op een overdracht van rechten of een eis indienen onder de dekmantel van een of meer natuurlijke of rechtspersonen in Irak ;

d) alle andere personen bedoeld in paragraaf 29 van Resolutie 687 (1991) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties ;

e) alle natuurlijke of rechtspersonen die een eis indienen die voortvloeit uit of verband houdt met de uitbetaling van een financiële garantie of contragarantie ten behoeve van een of meer van de hierboven opgesomde natuurlijke of rechtspersonen,

en voortvloeien uit of verband houden met een contract of transactie waarop rechtstreeks of onrechtstreeks, geheel of gedeeltelijk de maatregelen uit hoofde van Resolutie 661 (1990) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties en verwante resoluties van toepassing zijn.

2. Dit verbod is van toepassing op het grondgebied van de Gemeenschap, alsmede op alle onderdanen van een Lid-Staat en alle rechtspersonen die overeenkomstig de wetgeving van een Lid-Staat zijn geregistreerd of opgericht.

Artikel 3

Onverminderd de maatregelen uit hoofde van Resolutie 661 (1990) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties en verwante resoluties, is artikel 2 niet van toepassing op :

a) eisen in verband met verrichtingen, met uitzondering van financiële garanties en contragaranties, waarvoor de in dat artikel bedoelde natuurlijke of rechtspersonen voor een rechterlijke instantie van een Lid-Staat aantonen dat de partijen de eis hadden aanvaard voordat de maatregelen uit hoofde van Resolutie 661 (1990) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties en verwante resoluties waren vastgesteld en dat deze maatregelen geen invloed hebben gehad op de indiening of de inhoud van de eis ;

b) eisen tot betaling uit hoofde van een verzekeringscontract in verband met een gebeurtenis die heeft plaatsgevonden voor de aanneming van de in artikel 2 bedoelde maatregelen, dan wel uit hoofde van een verzekeringscontract in een Lid-Staat waar een dergelijk contract verplicht is ;

c) eisen tot uitbetaling van geldbedragen die zijn gestort op een uit hoofde van de in artikel 2 bedoelde maatregelen geblokkeerde rekening, mits deze betaling geen betrekking heeft op de bedragen die worden uitgekeerd als garantie van de in dat artikel bedoelde contracten ;

d) eisen die betrekking hebben op arbeidsovereenkomsten waarop het recht van de Lid-Staten van toepassing is;

e) eisen in verband met de betaling van goederen waarvoor de in artikel 2 bedoelde personen voor een rechterlijke instantie van een Lid-Staat aantonen dat ze waren uitgevoerd vóór de aanneming van de maatregelen uit hoofde van Resolutie 661 (1990) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties en verwante resoluties, en dat deze maatregelen geen invloed hebben gehad op de indiening of de inhoud van de eis;

f) eisen in verband met bedragen waarvoor de in dat artikel bedoelde personen voor een rechterlijke instantie van een Lid-Staat aantonen dat zij verschuldigd zijn uit hoofde van een lening die is afgesloten vóór de aanneming van de maatregelen uit hoofde van Resolutie 661 (1990) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties en verwante resoluties, en dat deze maatregelen geen invloed hebben gehad op de indiening of de inhoud van de eis,

mits de eis geen bedrag omvat in de vorm van interest, schadeloosstelling of anderszins, ter compensatie van het feit dat ten gevolge van deze maatregelen de uitvoering niet overeenkomstig de bepalingen van het contract of de transactie in kwestie heeft plaatsgevonden.

Artikel 4

Bij iedere procedure die erop gericht is gevolg te doen geven aan een eis, rust de bewijslast dat inwilliging van de eis niet verboden is op grond van artikel 2 op degene die tracht aan de eis gevolg te doen geven.

Artikel 5

Elke Lid-Staat bepaalt welke sancties moeten worden toegepast in geval van inbreuk op de bepalingen van deze verordening.

Artikel 6

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.*

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 7 december 1992.

Voor de Raad

De Voorzitter

D. HURD